

## **Virgo Fidelis. Istoricul și spiritualitatea sa**

de Mons. Louis-Marie de Bazelaire

EARCB 2010, 144 pag.

trad. Mihaela Vasiliu și Marie Thérèse Cernea

## **Sufletul sacerdotal**

În preajma Crăciunului am avut bucuria de a vedea tipărită cartea *Virgo Fidelis*, un îndrumar spiritual în care mulți se vor regăsi cu uimire și încântare. Lucrarea prezintă spiritualitatea și dezvoltarea surprinzătoare a unei asociații înființate în Franța din inițiativa Mons. Vladimir Ghika, asociație recunoscută oficial pentru ambele rituri, începând cu 2010, și la noi în țară. Spre informare, redăm integral statutul Asociației *Virgo Fidelis* (numele provine de la titlul dat Mariei, de „Fecioara credincioasă” care veghează mereu):

„Art. 1 – Se formează sub numele de *Virgo Fidelis* o Asociație al cărei scop este să ofere în favoarea preoților rugăciuni, penitență și iubire.

Art. 2 – Membrii Asociației se angajează să cunoască tot mai mult învățătura privind preoția lui Isus, să-i ofere lui Dumnezeu munca și suferințele lor pentru sfințirea preoților și pentru rodnicia activităților esențiale ale Trupului Său mistic, să proclame și să apere caracterul sacru al preoției prin cuvânt și faptă.

Art. 3 – Membrii se angajează să primească cu respect și supunere toate îndrumările date de autoritatea ierarhică, să citească, să mediteze și să facă cunoscute enciclicele Suveranului Pontif.

Art. 4 – Ei se angajează:

a) *zilnic*, să recite *Actul de iubire*, pe care se vor strădui să-l introducă în activitățile lor conform exigențelor datoriei stării lor;

b) *săptămânal*, să mediteze predica Mântuitorului de după Cina cea de Taină, sau Patima Lui, de preferință seara sau în noaptea de joi spre vineri, sub forma *Orei Sfinte*; cei ce vor fi împiedicați să o facă, vor înlocui această meditație cu o oră de oferire a muncii sau a suferinței lor;

c) *lunar*, să consacre Domnului, într-o zi aleasă anume, rugăciunile și jertfele lor pentru sfințirea preoților și, de asemenea, să facă un examen de conștiință cu scopul de a însuflă în ei amintirea responsabilităților proprii față de starea preoțească;

d) *în fiecare an*, dacă se poate, să ceară celebrarea unei Liturghii pentru preoție.

Art. 5 – Vor comemora cu evlavie Instituirea Preoției în ziua de Joia Mare și vor celebra Sărbătorile Sfintei Fecioare, precum și pe aceea a Sfântului Paroh de Ars”.

În „Interpretarea statutului”, autorul clarifică spiritul în care a fost scris și care are la bază iubirea „ca act care se deschide asupra zilei și vieții noastre întregi pentru a-i lumina sensul,

un act ce trebuie să se prelungească prin toate activitățile zilei, și care dă culoare țesăturii tuturor ocupațiilor noastre”. Participarea la această Asociație este astfel instrument eficace pentru sprijinul și sfințirea preoților, dar și împlinire personală, pentru că actualizează, într-un mod foarte simplu și practic, dimensiunea preoțească prezentă în viața fiecărui creștin. Termenul „suflet sacerdotal” apare sistematic pe parcursul prezentării și se referă la toate acele persoane care, membre sau nu ale Asociației *Virgo Fidelis*, înțeleg valoarea preoției și se alătură, prin rugăciunea și jertfa vieții lor, episcopilor, preoților și diaconilor consacrați anume pentru această misiune. Și aceste persoane sunt multe, în cele mai diverse medii. Tocmai de aceea din Asociație pot face parte nu numai persoane private, ci și congregații întregi.

Departate de a folosi fraze pompoase care entuziasmează pe moment dar sunt repede uitate, autorul pătrunde cu delicatețe și realism în toate dificultățile pe care viața de zi cu zi, munca, suferințele și limitele personale le ridică în calea celor care vor să-i slujească lui Dumnezeu. Cu același realism și profund spirit de credință, Mons. Louis de Bazelaire indică și remediile: statornicia, încrederea, oferirea plină de speranță a micilor jertfe impuse de datoria stării fiecăruia, caritatea. Astfel, spiritul Asociației structurează viața membrilor săi, conferindu-i consistență și semnificație.

În ultimul capitol, dedicat spiritualității Asociației, autorul abordează patru aspecte importante care motivează sufletul sacerdotal: Preoția, Euharistia, Biserica și Sfânta Fecioară Maria. În legătură cu aceasta din urmă, autorul afirmă: „Și voi aveți de descoperit, de-a lungul vieții voastre, care trebuie să fie participarea voastră la preoția Domnului nostru. Maria nu a fost niciodată preot, dar a avut un suflet sacerdotal: a trăit într-o uniune intimă cu Isus, Marele Preot! (...) I-a iubit, ca și El, pe Tatăl și pe frații săi. A suferit în inima ei ceea ce El a suferit într-a Sa. S-a rugat cu El pentru răscumpărarea oamenilor. Maria a acceptat încercările fizice și morale, durerile spirituale, suferințele sufletești care i-au întretesut viața.

Nici voi nu sunteți preoți. Dar puteți avea un suflet sacerdotal. Acest suflet trebuie să-l perfecționați de-a lungul vieții voastre. Rugăciune, renunțare, încercări, suferințe, toate acestea sunt materia jertfei voastre”.